

GRAMATICA SUFLETULUI

Andreionthepoetry

Am învățat vorbirea cea corectă
Și scrierea corect gramaticală,
M-am bucurat mereu c-am mers la școală,
Căci școala-n vorbe-acum mi se reflectă.

Am râs în sinea mea de orișicine
Făcea flagrant greșeli gramaticale
În fraze cum sunt cele mai banale
Și-l comparam ne-ndurător cu mine.

Mi se părea că n-are nimeni dreptul
Să nu cunoască regula vorbirii,
Ca și cum asta-i împotriva firii -
Și-așa făceam mereu pe înțeleptul.

Acum știu c-am greșit mai mult ca 'ceia
Ce nu vorbeau corect, însă din suflet
Își dezveleau în fața-mi al lor cuget -
Mesajul lor puternic era cheia.

Acum mă uit dincolo de cuvinte
Și știu să văd gramatica subtilă
A sufletului care are milă
Sau care mă îndrumă-n cele sfinte.

Și știu să pun pe primul loc trăirea
Adânc săpată-n suava poezie
În care-o inimă se-arată mie,
Stârnindu-mi fără drept de-apel uimirea.

Am cunoscut minuni făcute-n unii
Ce n-au avut noroc de-atâta carte,
Însă cu sufletu-au ajuns departe
Și s-au comunicat cu sete lumii.

Ce drept am eu să-i judec pentru știință,
Când bunătatea lor e-așa de mare
Că trece de-ale eului hotare
Și-ndeamnă pe tot omul la credință?

Gramatica-i utilă, ne-ndoielnic,
Dar cea din suflet e neprețuită,
Mai mult decât cea scrisă sau vorbită,

POEZII ONLINE

Căci sufletul ne e limbajul veșnic!